

Uzdalniają one do działania przekraczającego naturalne zdolności (nie chodzi więc o talenty ani tzw. charyzmę, czyli szczególne naturalne uzdolnienie), choć mogą dotyczyć spełniania zadań, funkcji, posług nawet zwyczajnych. **Przeglądając dokładniej teksty biblijne zawierające wypowiedzi prorockie zauważa się, że słowo prorockie (czy raczej słowo Boże przekazane prorokom) jest często komentarzem do Bożych dzieł i objaśnieniem ich znaczenia i sensu w historii zbawienia.** W świetle powyższych słów wyraźnie widać, że w prorocztwie nie chodzi o jakieś jasnowidztwo, zawężone przepowiadanie przyszłości, ale o coś o wiele więcej: o odsłanianie tajemnicy Bożego planu zbawienia ludzkości.

Jednym z **najważniejszych zadań proroka jest ujawnianie zakłamania, niesprawiedliwości, wykazywanie czy przypominanie ludziom ich grzechów, aby się od nich odwrócili.** Ta ich misja ma charakter leczący, choć nie raz była postrzegana inaczej. Zatwardziali grzesznicy boją się proroków i uważają ich za wrogów, bo ci wciąż wypominają im grzechy i prorokują o karze. Negatywne reakcje na proroka znajdziemy w wypadku grzesznego izraelskiego króla Achaba, który swym wrogiem nazwie Eliasza (1 Krl 21,20) i wyrazi swą nienawiść wobec proroka Micheasza (1 Krl 22,8). Znakomita większość tekstów prorockich zawiera wyrocznie piętnujące grzechy narodu, władców, urzędników, różnych stanów i zawodów.

Funkcja proroków nie sprowadza się jednak tylko do ganienia, wykazywania grzechu i zapowiadania kary. **Ma ona także pozytywne aspekty.** Nawet najbardziej karzące wypowiedzi proroków kończą się obietnicą wspaniałego dzieła zbawczego, świetlanej przyszłości, która będzie dziełem Bożego miłosierdzia. **Niosą one pociechę i zachętę.** Warto wspomnieć m.in. obietnice mesjańskie w Jl 4, Am 9, So 3 i wiele innych.

Prorok wtajemniczony w Boże sprawy, pouczony przez Ducha Bożego, który zna Boga, bo przenika Jego głębokości, winien być świadomy, że głosi naukę, która jest niezrozumiała dla tych, którzy zamykają się na uprzedzające działanie Ducha Świętego w ich wnętrzu. Głoszona przezeń nauka jest zrozumiała tylko dla ludzi duchowych, szczerze szukających Boga i Jego woli, żyjących w Duchu Świętym, według Jego natchnień. Kto „nie narodzi się z wody i z Ducha” nie tylko nie może wejść do królestwa Bożego, ale nawet nie może go ujrzyć (por. J 3,3.5), czyli nie jest w stanie dostrzegać Królestwa Bożego i jego obecności oraz znaków na tym świecie, a mowa o przychodzącym Królestwie Bożym wydaje mu się głupstwem.

TERMINY KOLEJNYCH SPOTKAŃ 2011

- 11.VI czuwanie przed Zesłaniem Ducha Świętego w Pajęcznie Parafia Narodzenia Pańskiego
- 18.VI Spotkanie ewangelizacyjno-modlitwne dla młodzieży w wieku 18-30 lat w Archikatedrze Częstochowskiej: 18 VI godz. 16.00-24.00
- Szczegóły dotyczące spotkań po wakacjach w kalendarium na stronie www.mamre.pl Kontakt ze Wspólnotą: e-mail: mamre@mamre.pl tel: 34 3614 551;

Wspólnota Przymierza Rodzin Mamre z siedzibą w Częstochowie
Konto bankowe: 56 1020 1664 0000 3502 0142 5685

INFORMATOR

WSPÓLNOTY PRZYMIERZA RODZIN MAMRE

Czerwiec 2011

Regulamin i zapisy na rekolekcje ewangelizacyjne
<http://mamre.pl/Strona/regulamin-ewang.html>

„Bóg mówi do nas przez Słowo, natchnienia i przez proroków”

Czy kiedykolwiek miałeś taką sytuację w życiu, że przyszedłeś do kościoła, kaplicy, przed Najświętszy Sakrament i porozmawiałeś z Bogiem jak z przyjacielem? A może miałeś doświadczenie w którym rzeczywiście i prawdziwie czułeś bliskość i obecność Boga? Bóg jest Bogiem bliskim dla ciebie, **On wzywa cię po imieniu i pragnie nawiązać z tobą głęboką relację.** Taką relację jaką nawiązuje się z przyjacielem. Sam dobrze wiesz jak wyglądają relacje przyjacielskie. Polegają one na spotkaniach, rozmowach, na byciu ze sobą. Kiedy jest jakaś trudność w życiu, choroba, cierpienie ale także radość i dobro którym chcesz się dzielić zazwyczaj rozmawiasz o tym ze swoim przyjacielem. Wiesz, że on cię wysłucha, będzie przy tobie, będzie dzielił radości, trudności i cierpienie, a w razie potrzeby poświęci swój czas, pieniądze, często nawet najważniejsze aspekty życia by być z tobą i ci pomóc. Przyjaciel jest ważną częścią naszego życia i możemy czuć się samotni gdy go brakuje i gdy nie mamy możliwości się z nim skontaktować czy spotkać.

Czy wiesz, że tak samo jest z Panem Bogiem? On jest najbliższy człowiekowi. Niewątpliwie trudno nam zrozumieć i przyjąć te prawdę ponieważ **Boga nikt nigdy nie widział, Ten Jednorodzony Bóg, który jest w łonie Ojca, o Nim pouczył** (J 1, 18). To prawda Bóg jest niewidoczny dla naszych oczu, jest poza naszymi zmysłami i może dlatego tak ciężko jest nam doświadczyć Jego obecności a już zupełnie stajemy bezradni wobec tajemnicy rozmawiania z Bogiem, podejmowania dialogu z Nim.

Kiedy prześledzimy karty Pisma świętego zobaczymy jak Pan Bóg obcował z człowiekiem, w jaki sposób z nim rozmawiał, budował relację, uczył go żyć i postępować. Z tego doskonałego wzoru możemy czerpać jakby „instrukcję obsługi” budowania relacji z Bogiem. Przykłady choćby Abrahama, Mojżesza, króla Dawida, proroków ukazują, że prawdziwie Bóg jest bliski człowiekowi i czyni go szczęśliwym dzięki doświadczeniu Jego bliskości.

W Jezusie Chrystusie dochodzimy jednak do pełni relacji z Bogiem. To Nowy Testament ukazuje wielką nowość otwarcia się Boga na człowieka. Już sama Tajemnica Wcielenia pokazuje, że Bóg przyjmując ciało i stając się człowiekiem chciał powiedzieć, zobaczcie jak bardzo chcę poprzez swoje do was podobieństwo

stać się jednym z Was, by móc z Wami rozmawiać, być i kochać. **Już was nie nazywam sługami, bo sługa nie wie, co czyni pan jego, ale nazwałem was przyjaciółmi, albowiem oznajmiłem wam wszystko, co usłyszałem od Ojca mego** (J 15, 15).

Bóg aby kontaktować się z człowiekiem używa różnych form dostępnym nam. Jednym z nich są Słowo Boże, natchnienia, posługuje się także prorokami.

Bóg mówi poprzez swoje Słowo

Bóg, zstępując w swej dobroci, by objawić się ludziom, przemawia do nich ludzkimi słowami: Słowa Boże, wyrażone językami ludzkimi, upodobniły się do mowy ludzkiej, jak niegdyś Słowo Ojca Przedwiecznego, przyjąwszy słabe ciało ludzkie, upodobniło się do ludzi. Tak wielka tkwi w słowie Bożym moc i potęga, że jest ono dla Kościoła podporą i siłą żywotną, a dla synów Kościoła utwierdzeniem wiary, pokarmem duszy oraz źródłem czystym i stałym życia duchowego.

W Piśmie świętym zawiera się pełnia Objawienia Bożego. **To wszystko co Bóg chciałby Ci powiedzieć o swojej miłości do ciebie, o zasadach postępowania, o tym co masz czynić by być szczęśliwym nie tylko teraz ale i poprzez całe życie wieczne, to wszystko jest zawarte w Słowie Bożym.** Św. Hieronim powie, że Nieznajomość Pisma Świętego jest nieznajomością Chrystusa. Nie jest możliwe by nawiązać głęboką i pełną miłości relację z człowiekiem którego nie znamy, z którym nie rozmawiamy i którym się nie interesujemy. Jak chcesz usłyszeć i zrozumieć słowa od Pana przekazywane w Piśmie św. jeżeli w ogóle ci na nim nie zależy, jeżeli nie czytasz Pisma św., a jeżeli nawet czytasz to nie podejmujesz refleksji nad Słowem Bożym. Pan Bóg czeka nieustannie ze swoim słowem i pragnie byś podjął trud medytacji i refleksji nad Słowem. Niech te kilka fragmentów zachęcą cię do tego:

- Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. **(J 3,16)**
- Raduj się w Panu, a On spełni pragnienia twego serca. Powierz Panu swoją drogę i zaufaj Mu: On sam będzie działał. **(Ps 37, 4-5)**
- Wystarczy ci mojej łaski. Moc bowiem w słabości się doskonali. **(2Kor 12,9)**
- A przecież Ja uczyłem chodzić Efraima, na swe ramiona ich brałem; oni zaś nie rozumieli, że troszczyłem się o nich. Pociągnąłem ich ludzkimi więzami, a były to więzy miłości. Byłem dla nich jak ten, co podnosi do swego policzka niemowlę - schyliłem się ku niemu i nakarmiłem go. **(Oz 11,3-4)**
- Czyż może niewiasta zapomnieć o swym niemowlęciu, ta, która kocha syna swego łona? A nawet, gdyby ona zapomniała, Ja nie zapomnę o tobie. Oto wyrulem cię na obu dłoniach. **(Iz 49, 15-16)**
- Chodźcie, powróćmy do Pana! On nas zranił i On też uleczy, On to nas pobił, On ranę zawiąże. Po dwu dniach przywróci nam życie, a dnia trzeciego nas dźwignie i żyć będziemy w Jego obecności. Dołożmy starań, aby poznać Pana; Jego przyście jest pewne jak świt poranka, jak wczesny deszcz przychodzi On do nas, i jak deszcz późny, co nasyca ziemię. **(Oz 6,1-6)**

Bóg mówi poprzez natchnienia

Pan Bóg mówi do człowieka także poprzez swoje natchnienia. Nie jest to jednak prosta sprawa by rozeznac które natchnienia pochodzą od Pana, które od świata, od złego ducha i wreszcie od nas samych. By odróżnić jedno od drugich należy wyrobić w sobie, za pomocą łaski, umiejętność rozeznawania natchnień. **Bez modlitwy, częstej spowiedzi świętej, życia sakramentalnego i świętego życia nie będziemy w stanie odróżnić które natchnienia są od Pana.**

Należy za św. Ignacym Loyolą rozróżnić działanie Ducha Świętego i działanie ducha złego. Myśli i natchnienia, które pojawiają się w nas mogą mieć różne pochodzenie. Można podzielić nasze życie duchowe na dwie drogi i na tym przykładzie wskazać w jaki sposób rozgrywa się w nas walka duchowa:

1. Jeżeli zaczynamy prowadzić życie wiary, oczyszczamy się z grzechów, podejmujemy życie sakramentalne i modlitewne, żyjąc w stanie łaski uświęcającej **Duch Święty będzie dawał nam pokój serca i zachęcał poprzez swoje natchnienia do wytrwania w dobrych postanowieniach.** Natomiast zły duch będzie siał w naszym sercu niepokój i wątpliwości, abyśmy jak najszybciej odwrócili się od drogi za Chrystusem.
2. Jeżeli nasze życie jest grzeszne, nie podejmujemy nawrócenia i nie pragniemy iść za Chrystusem, **zły duch będzie starał się nas uspokoić i będzie robił wszystko by zagłuszyć nasze sumienie.** Natomiast Duch Święty będzie działał w odwrotny sposób. Widząc nasz grzech będzie starał się poruszyć nasze sumienie i wzbudzić w nas niepokój, który ma prowadzić do nawrócenia i zwrócenia swojego życia ku Bogu.

Bóg mówi poprzez proroków

W historii Narodu Wybranego prorocy odegrali kluczową rolę. Byli sługami słowa Bożego, posyłanymi w różnych kontekstach dziejowych do narodu, jego władców i do obcych. **Pełnili rolę głosicieli, przekazicieli i wyrazieli woli Bożej.** Interpretowali zdarzenia dziejowe, po ludzku niezrozumiałe. Wyjaśniali je przez odniesienie do objawionej woli Bożej. Napominali naród, wzywali do nawrócenia. Angażowali się nie tylko w sprawy kultu, liturgii, przekonań religijnych, ale także w sprawy polityki, także międzynarodowej. **Byli stróżami narodu, wstawiali się za nim do Boga.** Pełnili też rolę znaku Bożej obecności w narodzie, nawet gdy nie byli akceptowani. Pojawiając się w krytycznych momentach dziejowych, przynosili światło od Boga, wskazywali drogi wyjścia lub ogłaszali konieczność przyjęcia kary, ukazując szerszą perspektywę zbawczą. Demaskując grzech i sytuację niezbawienia, zapowiadali w imieniu Boga przyszłe doskonałe zbawienie, przyszłe królowanie Boga i Jego Mesjasza, Bożego Pomazańca. **W wczesnym Kościele prorokiem nazywano człowieka bezpośrednio natchnionego przez Boga,** przez zmartwychwstałego Chrystusa lub przez Ducha Świętego, który otrzymał zrozumiałe wyroczenie prorockie i był przynaglony, aby je ogłosić Kościołowi lub w imieniu wspólnoty chrześcijańskiej szerszemu społeczeństwu.

Dar proroctwa należy do charyzmatycznych darów Bożych rozdzielanych przez Ducha Świętego poszczególnym członkom Kościoła. Charyzmaty są to dary łaski uzdalniające człowieka do spełniania specjalnych funkcji w Ludzie Bożym i w świecie